

UTVALGTE TEKNISKE betingelser for anvendelse av ferdig flislim

Her finner du noen nyttige opplysninger om arbeid med moderne dispersjonslim. Ferdige flislim har en rekke egenskaper som skiller dem fra tradisjonelle, sementholdige lim. Du bør bli kjent med forskjellene beskrevet nedenfor før du begynner arbeidet.

VIKTIGSTE EGENSKAPER AV DISPERSJONSLIM

Dispersjonslimets kjemisk innhold er først og fremst moderne polymerharpiks, som har mange vesentlige fordeler. Her er noen av de viktigste egenskapene av dispersjonslim:

- utmerket elastisitet
- kan anvendes umiddelbart - sparer tid og forebygger feil ved forberedelse av blandingen
- svært høy vedheft, også på vanskelige underlag
- kan anvendes på nesten alle typer veggbelegg

- forårsaker ikke misfarging av belegg, f.eks. marmor eller gipsbaserte fliser
- har ingen negative innvirkninger, i motsetning til sterkt alkaliske sement- og kalkforbindelser som brukes i tradisjonelle putverlim

Tabellen nedenfor viser en oversikt over bruksområder av moderne polymerlim og tradisjonelle, sementbaserte lim.

MATERIALER OG UNDERLAG	DISPERSJONSLIM	SEMENTLIM
Gulv med gulvvarme	5	2
Gipsplater	5	3
OSB-plater	5	1
Glatte og tørre underlag	5	4
Fliser som lett misfarges	5	1
Utvendige vegger	3	5
Utvendig gulv	2	5
Svømmebassenger og barnebassenger	1	5
Ujevne underlag	2	5
Fuktige og løse underlag	1	4
Garasjer, store belastninger	2	5

FORKLARING: 5 – bruk ikke anbefalt, 4 – bruk under visse betingelser, 3 – ingen særlige kontraindikasjoner, 2 – gode bruksparametere, 1 – anbefalt løsning

GENERELLE BEMERKNINGER

Ved anvendelse av F150-lim må det huskes at polymerlimets binde- og herdeprosess er helt forskjellig fra bindeprosessen av tradisjonelle sementlim, og erfaring fra arbeid med sementbaserte lim kan forårsake feil ved bruk av polymerlim. Herding av sementbaserte lim er et resultat av en kjemisk reaksjon mellom sement og vann. Vannet er nødvendig for at reaksjonen kan foregå.

Herdeprosessen av sementlim foregår jevnt i ca. 1 måneds periode, til limet oppnår full vedheft. Tørker mørtelen for fort, blir herdeprosessen forstyrret og limet får aldri full vedheft. Med dispersjonslim er prosessen helt omvendt - polymerer kan kun bindes hvis vannet er fordampnet.

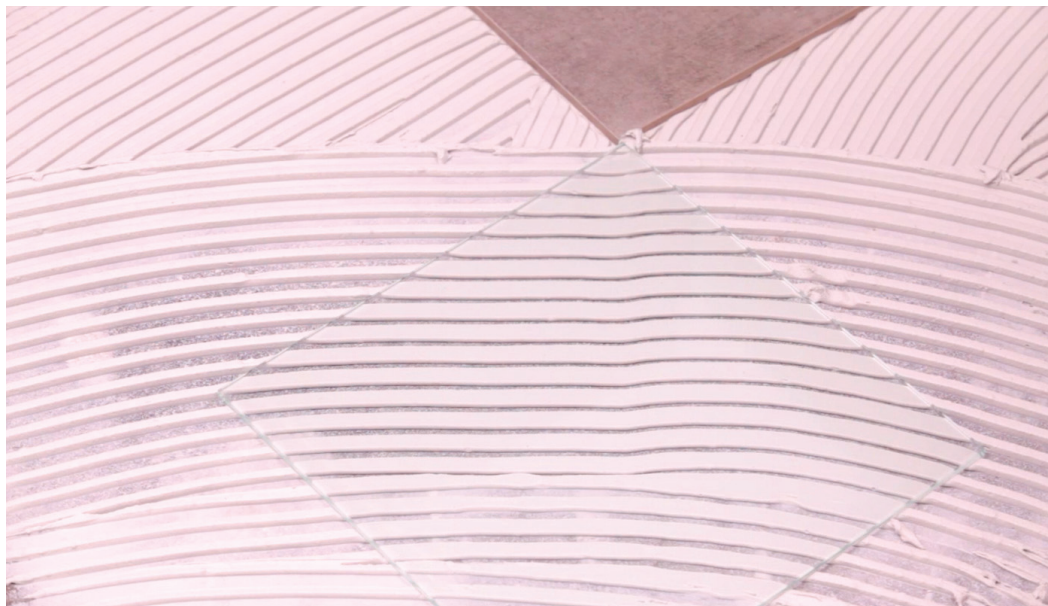
Polymerlim får full vedheft øyeblikkelig etter fordampning av vannet, men selve tørkeprosessen pågår ikke jevnlig. Polymerlimets herdeprosess begynner i steder hvor vannet fordampes først. Langs fugene herder mørtelen etter et par timer og stabiliserer flisene slik at de er gangbare.

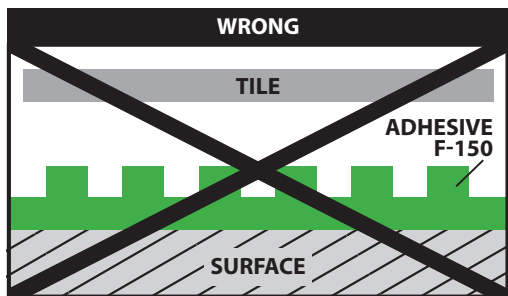
Bindegrensen flytter seg mens limet tørker. Derfor ved bruk av polymerlim må du huske to viktige betingelser beskrevet nedenfor.

F150-lim har tiksotrope egenskaper. For å øke mørtelens elastisitet eller å fortynne limet må produktet røres om i en bøtte ved hjelp av et røreverk. Tilsett ikke vann.

UNDERLAGETS FUKTIGHET

For å utnytte polymerlimets største fordel, dvs. tidsbesparelser, må underlaget være tørt. Underlagets fuktighet må ikke overskride 3%. Ellers skal limets tørke- og bindetid være like lang som underlagets tørketid. De fleste underlagene i personboliger oppfyller dette kravet, men i bygninger uten varme eller på en byggeplass kan pussets og gulvets fuktighet overskride denne grensen. I slike tilfeller må du måle underlagets fuktighet. Dersom du ikke har egnede måleinstrumenter, anbefales det å gjennomføre en test: påfør ca. 1 mm tykt strøk av lim på underlaget og et identisk strøk på en overflate som sikkert er tørt, for eksempel frontside av en flis.

Avhengig av temperatur, begge strøkene bør være harde etter 1 til 3 timer. Dersom strøket på underlaget ikke er like hardt som på flisen, må underlaget regnes som fuktig. Dersom det er løs sement eller kalk på underlaget, kan det oppstå en kjemisk reaksjon mellom limet og underlaget, som medfører emisjon av ubehagelig lukt. Denne prosessen har ingen innflytelse på produktets bruksegenskaper.

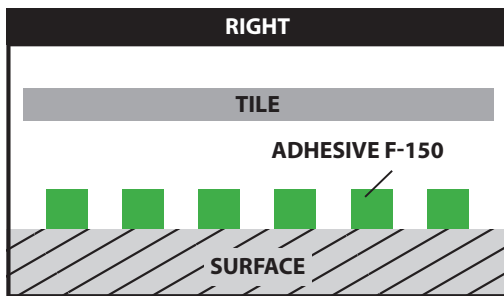
FORBRUK AV LIM

Den andre viktige betingelsen er maksimal mengde lim som kan brukes på et underlag. Mengden må ikke overskride 5 kg/m². Ellers skal limets tørke- og bindetid bli lengre enn erklært av produsenten. Brukes det mer lim enn teknologien krever, må mer vann fordampes.

For å bruke riktig mengde lim, må limet påføres med en tannsparkel med firkantede tenner, med maks. 10 mm tannbredde. Sparkelen må holdes i ca. 60 graders vinkel og trykkes hardt mot underlaget. Det frarådes å feste fliser med såkalte limklatter eller bruke en kombinasjonsmetode, dvs. påføre limet på både underlaget og flisene. Disse metodene egner seg kun til lavkvalitets kombinasjonslim.

KONTAKTOVERFLATE

For at flisene får normativ vedheft så snart som mulig, må den overflaten som kommer i kontakt med limet ikke være for stor eller for liten. For liten kontaktoverflate forverrer vedheften og for stor kontaktoverflate forlenger limets bindetid. Flisene

må legges på et jevnt og nøyaktig forberedt lag av lim, påført ved hjelp av en tannsparkel. Vær forsiktig når du trykker flisene mot underlaget: fordybningene må bli mindre, men limets overflate bør ikke bli helt jevn. I praksis betyr det at flisene må trykkes litt ned, men ikke mer enn halvparten av strøtykkelse.

UNDERLAGETS UJEVNHETER

Begge betingelsene (forbruk av lim og kontaktoverflate) kan oppfylles kun når underlagets ujevnheter ikke overskrider 2 mm (som en 5-krone mynt) på 2 meters lengde. Dette kan enkelt måles med en 2 meters lang aluminiumslist. Legg listen på underlaget og sjekk om avstanden mellom listen og underlaget ikke overskrider 2 mm noen sted. Større ujevnheter kan utjevnes ved hjelp av avrettingsmasse (anbefalt løsning). Det anbefales ikke å bruke lim for utjevning av underlaget.

